

TIN VIETNAM

Nhiều bệnh viện không chịu trả hồ sơ cho bệnh nhân:

Theo thông lệ quốc tế, bệnh nhân xuất viện được trao trả toàn bộ hồ sơ bệnh án, trong đó có các kết quả xét nghiệm. Còn ở Việt Nam, người bệnh chỉ ra về với giấy xuất viện và đơn thuốc có hạn tái khám. Điều này gây tổn kém cho họ do phải làm lại các xét nghiệm nếu tái khám ở chỗ khác.

Nguyên do không trả đủ hồ sơ thường được các bệnh viện đưa ra là: để làm cơ sở pháp lý, để sử dụng cho nghiên cứu khoa học. Trong những lần khám tiếp theo ở một cơ sở khám chữa bệnh khác, người bệnh bắt buộc phải làm lại các xét nghiệm, có khi trùng với những xét nghiệm đã làm trước đó, chịu thêm tổn kém không đáng có.

Bác sĩ Phan Thanh Hải, Giám đốc Trung tâm Medic (TP HCM), cho biết, các bệnh viện Việt Nam thường giữ lại tất cả xét nghiệm, điều này đồng nghĩa với việc buộc người bệnh quay lại nếu không muốn mất tiền làm xét nghiệm lần nữa. Theo ông Hải, bệnh viện không có quyền làm điều đó khi chính bệnh nhân phải trả tiền cho các xét nghiệm. Hiện các bệnh viện tư tại TP HCM đều trả hồ sơ xuất viện rất đầy đủ để người bệnh tiện sử dụng sau đó. Chỉ khi nào diễn biến bệnh trầm trọng mới cần xét nghiệm lại.

Theo tiến sĩ Nguyễn Công Minh, bộ môn Ngoại lồng ngực Đại học Y dược TP HCM, nếu bệnh nhân xuất viện mà không cần điều trị tiếp thì không sao, nhưng nếu còn tiếp tục điều trị tại cơ sở y tế khác thì nên trả cho họ hồ sơ kèm các xét nghiệm, những chẩn đoán hình ảnh giá trị, vì phim X-quang vẫn còn giá trị sử dụng trong ba tháng. Còn nếu không trả thì cũng nên cho bệnh nhân hoặc bệnh viện mới chuyển đến mượn phim. Nếu muốn lưu hồ sơ để nghiên cứu thì cứ photo lại

Các bà 'sồn sồn' đi làm album

Nhạc sĩ Nguyễn Trọng Duy, Giám đốc trung tâm âm nhạc Nguyễn Duy, TP HCM cho biết, ngày càng nhiều phụ nữ lớn tuổi đến đây để được hòa âm, phối nhạc, có người đã thực hiện tới 12 album ca nhạc.

Chiều 21/5, tại phòng thu của Trung tâm âm nhạc Nguyễn Duy, kỹ thuật viên Trần Duy Anh đang ngồi trước bàn mix. Đôi bàn tay anh thoăn thoắt gạt những nút trên bàn mix chạy lên, chạy xuống. Bên trong phòng cách âm, một phụ nữ ngoài 40 đang cầm micro, chăm chú nhìn vào màn hình đang hiện ra những dòng chữ. Chị cất giọng hát: "*Tôi kể người nghe, đời Lan và Diệp một chuyện tình cay đắng...*". Tiếp theo là đoạn vọng cổ: "*Diệp ơi, mai anh lên chốn thành đô nhà xe rục rờ*".

20 phút sau, bài ca cổ *Chuyện tình Lan và Diệp* được thực hiện xong. Chị cầm cuốn danh mục những bài

hát lật từng trang tìm kiếm bài hát. Bắt gặp bài "tử", chị nói vọng sang một kỹ thuật viên: "Bấm cho chị bài *Áo em chưa mặc một lần*". Cứ như vậy trong vòng hơn 2 tiếng đồng hồ, người phụ nữ đã thu được 10 bài hát, trong đó có 2 bài ca cổ.

Gần đây, xu hướng làm album được nhiều phụ nữ trung tuổi ưa chuộng. Chị Kim Phụng, 44 tuổi, chủ tiệm mỹ phẩm tại số 1047 Nguyễn Trãi, quận 5, cho biết, thêm một album này nữa là chị đã có 12 album ca nhạc riêng. Chị Phụng thấy giọng hát của mình cũng được, lại thuộc rất nhiều bài hát nên thời gian rảnh, chị đến phòng thu để thể hiện và thu lại những bài hát mà mình yêu thích làm kỷ niệm sau này.

Đa số ca khúc mà người lớn tuổi chọn để thực hiện album là những bài hát thuộc dòng nhạc tiền chiến, tình khúc Trịnh Công Sơn, tân cổ, cải lương. Một số thực hiện nguyên album nhạc... trẻ, với những bài như: *Mất nai cha cha, Tình lỡ cách xa, Tình yêu lung linh, Em về tình khô, Hãy về với em, Hát cho một dòng sông, Đường xưa...*

Phòng thu Nguyễn Duy cho biết, lưu trữ rất nhiều những album như vậy, thậm chí họ còn có album của một vị hoà thượng có pháp danh Từ Thọ. Hòa thượng này là Việt kiều từ Pháp về nước, thích ca hát nên thực hiện album có tên *Vu Lan báo hiếu* với những bài hát nói về tình mẹ, tình cha.

Mỗi một album, thông thường người thu thực hiện 12 bài hát trong khoảng 2 tiếng. Giá không tốn lắm, chỉ 180.000 đồng cho thu âm, 30.000-60.000 đồng làm bìa. Đối với những người "chưa thuộc bài lắm" hoặc cần mix bài hát của mình hay hơn thì tốn thêm 90.000 đồng.

Nhạc sĩ Trần Trọng Duy tâm sự: "Làm album cho các chị khá vất vả, nhưng vui. Nhiều chị làm một lần về được chồng, con khen, thế là đến thực hiện những CD tiếp theo, nên bây giờ họ trở thành mối ruột của trung tâm".

Moi hoa quả thối từ bãi rác đem bán

Trái cây thối đổ ra bãi rác. Song có người lại moi lên, chở thứ rác này rao bán khắp ngõ ngách TP HCM. Và nhiều người đã bị ăn rác mà không hay biết.

Từ quốc lộ 1, ba xe đạp bán hàng rong rẽ vào đường Gò Dưa (khu phố 4, phường Tam Bình, quận Thủ Đức, TP HCM). Cách đó 200 m là bãi rác. Nhóm người dừng lại, xắn quần lội vào đám trái cây phập phều. Người cầm bao nylon, người mang xô, người mang cần xé... Trong bãi lầy nhầy, mùi lờm lợm của súc vật chết và dòng nước đen sì đặc quánh bốc lên, tay họ thoăn thoắt thọc vào rác. Những trái quít Trung Quốc vàng ươm, những quả lê hư lỗ chỗ được moi lên từ hỗn độn ruột gà vịt, cơm ôi, cùi bắp...

Một chị bới rác than từ sáng đến giờ bán chưa đầy mười cân rác hoa quả vì gặp phải "con mụ keo kiệt" cứ trả 2.000 đồng một cân. Có người đặt câu hỏi "Sao

người đặt câu hỏi "Sao

họ mua nhiều thế?”, chị ta chăm chăm vào đồng rác, miệng trả lời: “Chắc ép chung với nước mía vì bà ấy có quán bán nước, hơi đâu mà hỏi, trông bán hàng xong là đi”. Nói rồi chị ta nhanh tay phân loại những trái quít vỏ còn màu vàng tươi từ lớp trái cây thối lúc nhúc dòi bọ. Chị giải thích: “Thứ quít này màu đẹp, ruột mềm tí nhưng ăn được, dễ bán, chú gặp bữa chỉ toàn lê, mất công gọt lại, bán rẻ cho mấy tiệm bán trái cây đĩa ướp lạnh hay mấy đứa con nít 500 đồng một trái!”.

Hai phụ nữ bới rác vừa nói chuyện tên là Liễu và Cải, người quê Phù Cát (Bình Định), người từ Quảng Xương (Thanh Hóa). Họ ở cùng khu nhà trọ của những người bán xe hàng rong cách bãi rác độ 500 m. Thường ngày họ chở cam, xoài lấy ở chợ Tam Bình đi bán. Gần đây, khi đạp xe qua nơi này thấy người ta đổ trái cây nhiều quá, họ tạt vào lượm ăn thử, thấy được. Thế là mấy bữa hết hàng sớm họ ghé nhặt trái cây người ta đổ bán thử, té ra cũng tiêu thụ được... Vậy là riêng khu nhà trọ của các chị có gần 20 người cùng nhặt rác bán để “tăng thu nhập”.

Chỉ trong 15 phút mà có chục người ghé qua và chục người chở “hàng” từ bãi rác này. Không chỉ có xe đạp của những người phụ nữ bán hàng rong mà còn có cả xe ba gác. Chủ nhân chiếc xe ba gác ấy là người đàn ông chừng 50 tuổi. Ông cho biết nhà có quán nước ở xa lộ Trường Sơn, gần Cầu lạc bộ Lao động, rồi giải thích “lượm về cho mấy đứa nhỏ ăn...(!?)”. Nói rồi ông nổ máy xe, chở gần 1/3 xe trái cây đi thẳng.

Khi nhân viên của kho trái cây bên đường Gò Dưa đổ ra một thùng trái cây quá đát thì có hàng chục người xúm lại bới, nhặt. Họ nhặt những trái quít vỏ ngoài vẫn vàng hực, nhưng ruột mềm, bốc mùi chua ê, những quả lê bị úng đầu, có quả còn lên mốc xanh. Nhặt xong, những chiếc xe máy, ba gác, xe đạp nối tiếp chở rác hoa quả đi bán lại. Người theo đường Gò Dưa, rẽ vào những hẻm nhỏ của dân lao động nghèo, khu buôn bán ve chai. Người đạp thẳng quốc lộ 1 về hướng Tam Bình, dừng trước bến xe Miền Đông.

Bác Mới, một người dân địa phương, bức xúc: “Bãi rác này xuất hiện hơn một tháng nay do kho trái cây bên đường Gò Dưa thải ra. Là bãi rác tự phát không ai quản lý nên mọi người bới nhặt thoải mái. Hàng không vốn mà! Nhưng tui lo là lo cho khách hàng mà đa số là dân lao động nghèo, công nhân hay mấy đứa nhỏ tùm năm tùm ba chơi ngoài đường. Máy ai lường được hậu quả và biết rằng có một thứ rác vừa trôi vào dạ dày”.

'Chợ tình' cầu Thị Nghè

Hàng đêm, khi Sài Gòn lên đèn cũng là lúc những cô gái tụ tập về đây để... bán dâm. Họ đứng ngồi rải rác trên lề bục cầu, chào mời, huýt sáo, ngoắc tay vẫy gọi những người đàn ông đi đường ngang qua.

23h30', mỗi khi có thanh niên nào đi chậm chậm qua cầu, ngay lập tức có hai cô gái tiến ra và cất giọng lạnh lạnh: “Đi chơi không anh?”. Khi được hỏi giá, cô thẽ thọt: “Một trăm, em bao phòng! Nếu qua đêm, 2 anh 1 dào thì cho em xin 500, ra Bến xe Miền Đông”.

Khu vực cầu Thị Nghè, một điểm nóng về tệ nạn mại dâm trên địa bàn hiện nay của TP HCM. Cầu nằm giữa hai quận khác nhau, phía đầu cầu là đường

Nguyễn Thị Minh Khai, phường Đakao, quận 1, bên kia là đường Xô Viết Nghệ Tĩnh thuộc phường 17 và 19, quận Bình Thạnh. Thành phố càng về khuya, cảnh tượng “mua bán” tại đây càng tấp nập đến hỗn tạp. Khách đến “tìm hoa” tại đây thuộc đủ các thành phần khác nhau nhưng có chung một điểm là thích tìm “cửa lạ”. Từ những thanh niên trên dưới 30 tuổi đến những “cụ” tương đối già. Họ chạy xe bên mé cầu, mắt

liêng liếc sang một bên như để "thăm định món hàng" mà lát nữa đây, mình sẽ "sở hữu". Sau khi ngắm nghĩa hết một bên, đến dưới chân cầu là họ chạy xe vòng trở sang bên kia "thăm định" tiếp. Khi đã "vừa con mắt" đối với một "em" là họ cho xe tấp vào và một cuộc trả giá chớp nhoáng nhưng không kém phần gay cấn diễn ra.

Đối tượng mại dâm tụ tập tại khu vực này cũng thuộc đủ các "loại". Đêm ngày 15/5, hiện diện tại khu vực đầu cầu bên đường Nguyễn Thị Minh Khai, gái mại dâm đứng ngồi là những "cô bé" còn rất trẻ. Có cô lớp phấn son được tô đậm trên mặt không che nổi nét non choẹt của họ. Tất cả ăn mặc rất thời trang nhưng cũng... rất mỏng và rất hở. Chốc lát, một vài chiếc xe máy tấp lại, sau vài câu chào mời, hỏi han, ngã giá là họ lên xe phóng đi.

Trên thành cầu, ngay cầu thang lên xuống để đi vào khu hàng cá chợ Thị Nghè (phường 19, quận Bình Thạnh) là "lãnh địa" tập trung hằng đêm của các "nàng hoa" mà 100% là... đực rựa. So với xiêm y của các "cô bé" bên kia cầu thì các "nàng" ở bên này ăn mặc diêm dúa, phấn son lòe loẹt. Có vài "nàng" trong số đó còn khoác nguyên những bộ áo dài trắng, hồng cho thêm phần... nữ tính.

Góp phần làm cảnh khuya náo nhiệt hơn tại khu vực này phải kể đến đội quân gái mại dâm "di động". Hằng đêm, trên đoạn đường từ ngã tư Nguyễn Thị Minh Khai - Đinh Tiên Hoàng (phường Đa Kao, quận 1) đến ngã ba Nguyễn Văn Lạc - Xô Viết Nghệ Tĩnh (phường 19, quận Bình Thạnh, trước siêu thị Điện Máy) là lộ trình làm ăn của đội quân này. Đối tượng "mại dâm di động" này đa số còn rất trẻ, ăn mặc rất mốt. Họ đi trên những chiếc xe đạp, xe máy đủ các loại từ dream Trung Quốc, max II, thậm chí nhiều cô cuỡi cả Attila cho thêm phần... sang trọng. Theo lời của một thanh niên chuyên "tìm hoa" tại khu vực này thì nhiều "em di động" cố ăn mặc sao cho ra dáng "gái nhà lành" để làm giá cao với khách. Trên thực tế, rất dễ nhận ra đối tượng này. Họ chạy xe vòng qua, vòng lại nhiều lượt trong "lộ trình kín" trên, thấy thanh niên, đàn ông đi ngang qua là các cô tấp sát vào, kè kè theo và ... "đi chơi không anh!"

Hằng đêm, gái mại dâm hoạt động tại khu vực này thường kéo theo một đội quân bảo kê rất hung dữ. Đa số chúng là những thanh niên nghiện ngập, mặt mày lúc nào cũng lạnh lùng. Chúng thường tụ tập dưới chân cầu, hay lảng vảng gần địa bàn hoạt động của các nàng đó để theo dõi "con hàng" của mình. Nếu khách mua dâm nào không sòng phẳng là sẽ bị "xử đẹp". Theo lời của một anh xe ôm chuyên đậu tại khu vực này thì mỗi tên bảo kê thường sở hữu một vài gái mại dâm. "Luật" ăn chia đối với gái mại dâm mà bọn chúng đưa ra là 6/4. Có nhiều em sau mỗi lần "đi khách" được 70.000 đồng thì bọn chúng trấn lột hết 40.000 đồng.

Thỉnh thoảng người dân quanh khu vực cầu vẫn thấy bóng dáng của cảnh sát khu vực đi tuần. Nhưng sự có mặt của họ ở đó vẫn không ngăn chặn được sự náo nhiệt của "chợ tình".

Người dân TP HCM trước phiên xử vụ án cháy ITC

Ngày mai, 11 bị can trong vụ cháy ITC sẽ bị đưa ra xét xử sơ thẩm tại TAND TP HCM. Sáng nay, bên di ảnh người con gái độc nhất của mình đã tử nạn trong vụ hỏa hoạn này, ông Phan Ngọc Tấn cho biết, dù sức khỏe yếu sẽ vẫn đến tòa theo giấy triệu tập vì gia đình đã chờ đợi phiên xử từ lâu.

Ngôi nhà nhỏ tại chung cư 35E Hồ Hảo Hớn, phường Cô Giang, quận 1, trở nên vắng lặng từ ngày chị Phan Thị Ngọc Thúy (giảng viên công ty bảo hiểm AIA) gặp nạn. Ông Phan Ngọc Tấn nhớ lại, vào buổi trưa định mệnh khi vụ cháy xảy ra cách đây 2 năm, chỉ 10 phút sau ông đã có mặt nơi hiện trường và bàng hoàng trước những cột khói, lửa bốc cao, con gái ông vẫn còn trong tòa nhà. Qua làn nước mắt, một học viên công ty bảo hiểm AIA nghẹn ngào kể lại, cô Thúy ở lại phía sau để hướng dẫn mọi người thoát hiểm và rồi đã không bao giờ quay trở lại. Cuộc sống của con gái ông dừng lại ở tuổi 24. Chủ tịch UBND TP HCM Lê Thanh Hải đã truy tặng bằng khen gương hy sinh dũng cảm cứu nạn của Thúy.

"Chúng tôi chỉ muốn làm rõ nguyên nhân, trách nhiệm của những người liên quan gây ra vụ cháy để làm bài học chung cho xã hội. Chúng tôi chờ đợi phán quyết của tòa án", ông Tấn thổ lộ trong tiếng thở dài trước bàn thờ con gái.

Còn chị Trần Ngọc Tuyết, ngụ ở quận 4, đặt gánh trái cây trên vai xuống vỉa hè góc chợ Bến Thành, cho biết, do đi bán dạo quanh khu vực này nên chị cùng những người dân sống lân cận đã chứng kiến vụ cháy dữ dội này. Chị Tuyết cho biết, tuy gia đình không có thân nhân bị nạn trong vụ cháy nhưng chị mong được chia sẻ phần nào nỗi đau tang tóc quá lớn này. Vào ngày giỗ các nạn nhân, chị âm thầm đặt vài quả

trái cây trong gánh hàng nhỏ của mình tại góc tòa nhà ITC, nguyện cầu cho vong hồn các nạn nhân siêu thoát. Chị Tuyết nói: "Mình sẽ nghỉ một ngày chợ để đến tòa nghe xét xử ngày đầu tiên, những ngày kế tiếp sẽ theo dõi qua truyền hình". Không riêng gì chị Tuyết, một số người dân đi chợ Bến Thành cũng cho biết, đã hẹn nhau đi dự phiên tòa.

Kết quả điều tra nguyên nhân vụ cháy ITC cho thấy, Nguyễn Văn Phương là chủ đầu tư kinh doanh vũ trường Blue tại tầng 3 trung tâm thương mại quốc tế (ITC) khi quyết định cho cải tạo, sửa chữa vũ trường đã không chấp hành các biện pháp an toàn phòng cháy chữa cháy. Vũ trường được trang trí cách âm bằng những vật liệu dễ cháy. Trong quá trình các thợ sắt tiệm Thông Nam hàn giàn khung đèn, các vấy hàn có nhiệt độ rất cao khoảng 1.600-1.700 độ C bắn ra xung quanh bắt vào mút xốp ốp trần gây cháy lớn.

Bác Vũ Đình Sang, ở quận 1, một trong những nhân chứng vụ cháy ITC cho biết: "Tôi nhìn thấy cháy và cùng nhiều người chứng kiến việc triển khai cứu lửa của phòng cháy chữa cháy, rất yếu kém, lúng túng, thiết bị thiếu". Ông Sang cũng hy vọng, phiên tòa ngày mai sẽ dành những bản án nghiêm khắc để ngăn chặn các hành vi tắc trách, coi thường các quy định của pháp luật, "nhất là những người dựng lên cái vũ trường không an toàn đó".

Pêđê - thật giả lẫn lộn và nỗi bi hài

Hiện tượng đồng tính tại TPHCM thật sự không phải quá nhiều, nhưng điều đáng báo động là một số người có một lối sinh hoạt không bình thường.

Ở các nước phương Tây, tỉ lệ đồng tính luyến ái (ĐTLA) khoảng 1%-2%. Ở Việt Nam chưa có công trình điều tra nào, hiện tượng đồng tính tại TPHCM thật sự không phải nhiều, nhưng điều đáng báo động là một số người có một lối sinh hoạt không bình thường.

Nhập nhạo giới đồng tính

Đồng tính nam gọi là pédérastie hay gay và đồng tính nữ còn gọi là lesbian. Ở đây, đồng tính nam hay gọi tắt pêđê là đối tượng được đề cập.

Những người đồng tính thật, thường là đối tượng để những tay lừa đảo, những kẻ không ra gì lợi dụng. Có nhiều khi không phải họ đi tìm bạn tình, mà chính những gã có ý đồ đen tối tìm đến với họ. Biết được pêđê thường thích những người đàn ông có vẻ ngoài bảnh bao, mượt mà, bóng bẩy và cường tráng, khỏe mạnh, nên họ lúc nào cũng chải chuốt láng bóng và chăm chỉ đến các phòng tập thể hình để có được thân hình nở nang. Người đồng tính khi yêu cũng say đắm, mù quáng và dễ tổn thương không thua gì chị em phụ nữ khi bước vào tình yêu và đó chính là điểm yếu để cho kẻ giả pêđê lợi dụng. C., một nhà thiết kế thời trang khá nổi tiếng đã không kìm nén được tiếng nức nở khi bị một người mẫu nam trẻ tuổi lừa cho một cú sau khi được C. mua cho một chiếc điện thoại di động thứ xịn.

K. cũng là một người đồng tính thành đạt, giàu có. Một dạo K. cặp kè với một người mẫu nam, đưa hẳn xe Honda đời mới cho cậu người mẫu đi. Khi nhận lại, xe chỉ còn là cái vỏ, những phụ tùng đắt tiền trong xe đã bị "luộc" để thay vào đó là những phụ tùng dỏm.

Ca sĩ nổi tiếng L., một người đồng tính đã bị một kẻ tự đến làm quen, tự hạ mình phục vụ cho chàng ca sĩ hết mình, đi theo chàng ca sĩ ở khắp mọi nơi, mọi lúc. Cho đến một ngày đẹp trời anh ta thu gom toàn bộ tiền cát xê cỡ vài chục triệu của chàng ca sĩ rồi dông mất tăm. L. suy sụp hẳn, mất một thời gian anh không thể nhận lời đi hát ở bất cứ đâu.

Những hệ lụy nhói lòng

Cắt nghĩa nôm na về trường hợp pêđê của con trai mình, chị Năm bán trái cây ở chợ Xóm Chiếu buồn rầu tự phê phán "cái tội" ham có con gái: "Hồi nó còn nhỏ mình giả gái nó cho vui. Lớn lên nó thành thằng đàn ông chứ có phải "lại cái" đâu! Thấy nó tụ tập với tụi "pê" ở xóm Tôn Đản, tôi nghĩ tại nó ham vui. Ai dè mới đây đi làm hồ ở Sóc Trăng về, nó "rước" một thằng về làm "chồng", làm tôi bơ ngơ luôn!".

M. voi từng rất nổi tiếng trong giới đồng tính là một người đàn ông đẹp trai, hào hoa. Dù M. voi đã có vợ, nhưng anh ta thích quan hệ với những người đồng tính hơn vì được họ chiều chuộng, cung phụng đủ thứ. Thấy trách nhiệm và sự ràng buộc gia đình xem ra không phù hợp với người thích tự do ăn chơi, sinh hoạt vô độ nên cuối cùng M. voi bỏ vợ, "lấy" một người đàn ông quốc tịch Úc và xuất cảnh theo người này.

Một trường hợp khác, N. là một phụ nữ trí thức, khá bản lĩnh, cô yêu T. dù biết T. từng có thời gian chung sống với những người đồng tính. N. quyết định có con với T., với hy vọng tình yêu của mình sẽ làm

T. sống chân thành và T. sẽ trở lại là một người đàn ông đúng nghĩa. Nhưng sau đó N. đau đớn nhận ra, T. vẫn thường xuyên đi lại với những người đồng tính!

Pêđê trên mạng

Pêđê hay gay trên mạng thì "vô thiên lũng" giữa những trang web vàng thau lẫn lộn! Ghé thăm diễn đàn bàn về giới đồng tính "Lesbian và gay- sao lại tẩy chay" trên trang web boyvn.com, mạng VNN, khách viếng thăm thật bất ngờ trước sự tham gia của hàng chục người, gồm đủ thành phần. Họ có nhiều trình độ hiểu biết khác nhau và hiện sống, làm việc tại Việt Nam hoặc ở nước ngoài. Qua diễn đàn, nhiều tâm trạng đã bộc lộ một cách chân thành:

Tôi biết mình là gay khi còn học phổ thông. Thật đau lòng khi một cô giáo dạy môn sinh vật đã xúc phạm tôi trước lớp và nhìn tôi như một sinh vật ngoài hành tinh. Tôi đã ôm nỗi khổ ấy đến tận bây giờ. Tôi luôn được xem là thân tượng của nhiều người trong học tập cũng như trong nhân cách. Tuy vậy, chỉ riêng mình tôi hiểu và đau khổ khi "hai tâm hồn trong một thể xác" (hoangvina@hotmail.com).

Tôi cũng là gay, nhưng tôi có học vấn cao, có một chỗ đứng vững chắc trong xã hội khi tuổi đời chưa đến 30, vậy mà có lúc tôi cũng thấy tuyệt vọng. Tôi cũng từng ao ước rằng nếu có ai đổi cái bằng Ph. D. và nghề giảng dạy của tôi để cho tôi được làm một người bình thường như mọi người, tôi sẵn sàng đổi... (hoangvanhai2004@yahoo.com).

Có ý kiến dị ứng và tỏ ra phẫn nộ về hiện tượng đồng tính:

Tôi cảm thấy rất dị ứng với những người ĐTLA. Tôi xem ĐTLA là một thứ bệnh. Đó là một loại bệnh về tâm lý. Việc những người ĐTLA kết hôn thì cũng thật dị hợm. Nếu chúng ta chấp nhận và xem ĐTLA là điều bình thường, có lẽ xã hội sẽ loạn mất. (NA@yahoo.com).

Nhưng cũng có ý kiến phân biệt xấu tốt rạch ròi và tỏ ra bình tĩnh hoặc dung hòa hơn:

Theo tôi dư luận xã hội phản đối chủ yếu vì ĐTLA đã có nguy cơ trở thành mốt, thành "phong trào" và lôi kéo nhiều cá nhân vốn không hề ĐTLA. Họ tham gia vào "xu hướng" đó nhằm mục đích gì thì chỉ có họ mới biết... Quan điểm của tôi là không ủng hộ mà cũng không phản đối (keenvn@yahoo.com)

Và thật đáng ngại, vẫn có những trang web đen giới thiệu một số bài báo, sách của các tác giả nước ngoài viết về gay Việt Nam như một dạng tiếp thị mại dâm nam!

Chị H.L, giảng viên một trường đại học đã than vãn với người thân khi tình cờ bắt gặp "cậu quý tử" vào những trang web gay. Vì muốn giáo dục con cái, chị thâm nhập một số trang web và bật ngửa trước những hình ảnh quá khó coi. Sợ con hư hỏng, chị đành phải "cắm cửa" không cho chúng vào Internet.

Hiện nay Tổ chức Sức khỏe thế giới WHO không coi hiện tượng đồng tính là bệnh mà chỉ là một tình trạng bẩm sinh do một khu vực của não chịu trách nhiệm gây ra. Giới y học cắt nghĩa pêđê cũng có nhiều dạng: đồng tính mở mà ta gọi nôm na là "bóng lộ", là những người thích ăn mặc, nói năng, cử chỉ như phụ nữ; còn đồng tính kín, còn gọi là "bóng kín" là những người trông bề ngoài rất bình thường, đôi khi người ngoài nhìn thấy họ là những người đàn ông cao to, đẹp trai. Cả hai dạng đồng tính này đều có khả năng lấy vợ, sinh con bình thường, nhưng họ không thích điều ấy mà chỉ thích quan hệ với những người cùng phái. Chính vì vậy, từ lỏng hifi là để chỉ những người có quan hệ với cả người đồng giới và người khác giới. Những người đàn ông vì bất cứ một lý do nào đó đã từng và đang chung sống, quan hệ với những người đồng tính nam, luôn trong tâm trạng mặc cảm, không yên ổn. Họ sống khép kín, dễ nổi nóng, thiếu tự tin ở mình và thiếu niềm tin đối với mọi người.

Điều đáng nói, đáng lên án là ở những người ăn theo đồng tính mà ta vẫn thường gọi là đồng tính giả. Họ có thể làm những điều bất thường hoặc dễ thành tội phạm. Đó cũng là một trong những nỗi đau buồn của các bà mẹ có con trai mà như không có và đã có trường hợp rơi vào bi kịch như trường hợp cái chết của mẹ con nghệ sĩ N.P cách đây mấy năm. Vì vậy, lời kết luận của bài viết này đối với hiện tượng đồng tính, chúng tôi chỉ có thể nói- tài nên trọng, tình nên thương, nhưng đừng bao giờ "thử lửa" với pêđê, nhất là đối với lớp trẻ ngày nay - phải luyện cho mình một nếp sống thật lành mạnh.